

Gyllenhaal, M.
Axels monolog.

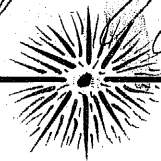
Kusk A.

K. M. A.

Axels - Monolog

Sonsattarinnar af Vinskapfullt
tillagnad

Frú Friherrinnar Charlotta Akershyelm
Bodd af Uggla

Rafflen

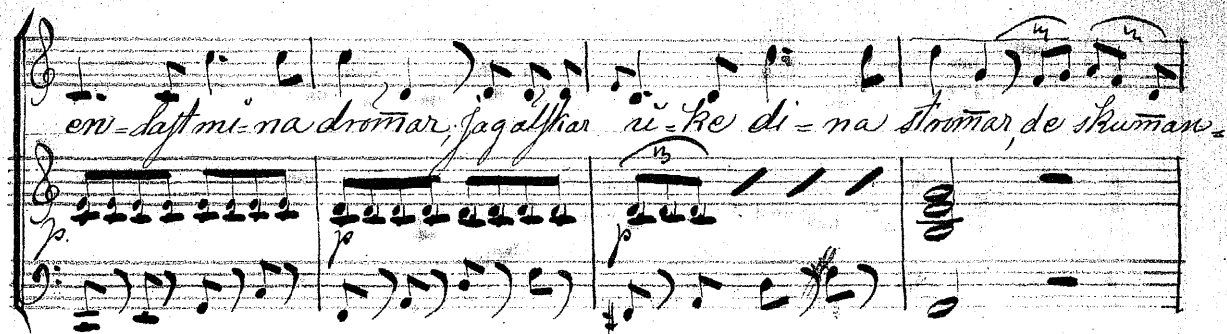
Piano forte

vres-

Vartst vartst, du Gode blå! Du far y

så mot stranden slå, Du storer

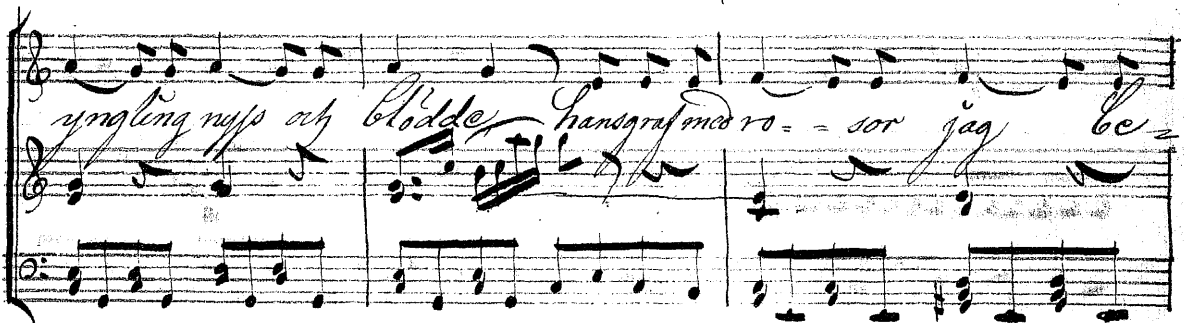
en-dast mi-na drömar, jag affhar ä-ke di-na strömar, de skuman.

der med blod i bländ, du forer do den till min strand. Har lag en

ungling nyp och blödde, hans graf med ro--sor jag

strödde ly han var lek, jag vetej hvem: till vären

12
Jör jag hem-ne hem. De säga mig att jorden sover i min hand och
staur.

gräset växer öfver det mogna gröff det är ej sant: honsätt
eris

natt på Klippans brant. Blk var hon som mands-dew målar, det kommer

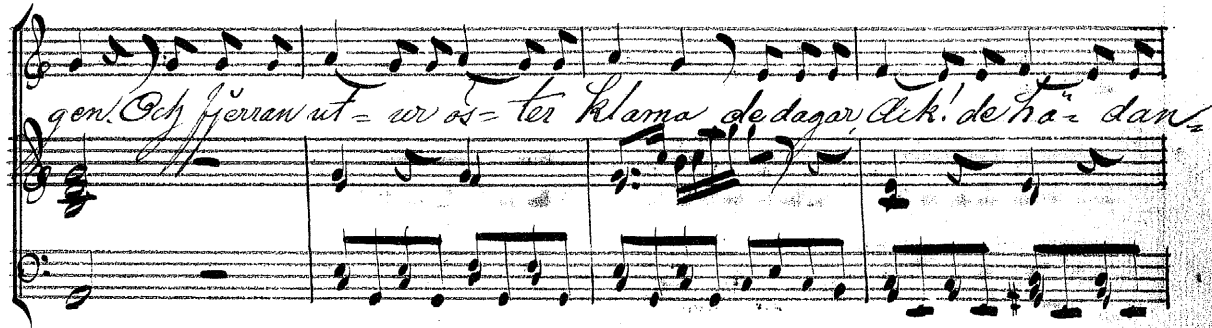
sig af må-nens strålar och kall om Vappas och om

 kind, det kommer sig af nordens vind, jag bød den

 al- skede att stäna hon stök mig fingret på min panna,

 det var så tungt, så mörkt i den: då blev det ä- ter lyst i-

 gen! Och fjerran ut- ur os- ter klarna de dagar, lek! de hä- dan-

fama de skona där, de himels-^{blå} himsall var

starkars Axel då! Det stod ett slott i lunden

gröna, det slottet hörde till den skona, jag lag i

skogen mordad nys, honga mig levet med en kys, honga sitt

hjerta at mig arma, det rika hjerta och det varma. Nu ligger

det, och fryser i förvisnad barm det är för

Stjernetorn på himlen Enimer jag bet En staden

oh försvinnen och försvinn. — — — — — nen! jag vet en morgon

Stjerna gör, nergår i höri ett haf af blod. Det luktar blod ännu från

Stranden, och blodig är jag jelf på stranden."

Så klagar han på Seta stas. När dagen ländes är han

der, när nat-ten sänks går han ej åter. Han sitter ständigt der och

gräter. *primo tempo*
 En morgon satt han död vid yon, med händer knäppta hop
 söcke lagade

cres. *stan.*
 till bop, och tårar på den bleka kinden halfstelnat

primo tempo
 de i morgon vinden, och emot gräset ser hon lag an

cres. *Piano morando*
 nu det brustna o gat seg